

ગાંધીનગર સમાચાર

તા. ૯-૧-૨૦૧૫, શુક્રવાર

તંત્રી સ્થાનેથી....

ગાંધી સ્વદેશાગમ શતાબ્દી

ગીતામાં ભગવાન કૃષ્ણે અભયવચન આપ્યું છે. : સંભવામિ યુગે યુગે ! ગાંધીજીને ભવિષ્યની પ્રજા કૃષ્ણનો જ કળિયુગી અવતાર ગણે તો નવાઈ નહીં. સો વરસ અગાઉ આજના દિવસે દક્ષિણ આફ્રિકામાં સત્યાગ્રહની અહિંસક લડાઈ જીતીને સ્વદેશમાં પાછા ફરેલા બેસ્ટિસ્ટ એમ.કે.ગાંધીને કદાચ સ્વાને પછાત નહીં હોય કે દેશમાં પગ મુકતાની સાથે ગુલામીમાં સબડતી પ્રજા એમને તારહાહાર તરીકે હદય સિંહાસન પર બિરાજમાન કરી દેશે. આઝાદીની ચળવળ ચલાવી રહેલી એલન ઓક્ટેવિયન હ્યુમ જેવા અંગ્રેજ દ્વારા સ્થપાયેલી અને ભારતીય ઔદ્યોગિકી કલબ જેવી કોંગ્રેસ બાબે કોઈ લોકનેતાની જ રાહ ખોઈ રહી હતી. ગાંધીજીએ એમના પર જેમનો સૌથી વધારે પ્રભાવ હતો એવા એમના રાજકીય ગુરૂ ગોપાલકૃષ્ણ ગોખલેની સલાહ માનીને પુરૂ એક વરસ મૌન રહી ભારત ભ્રમણ કર્યું. એમને સૌથી પહેલો મંચ સાંપડયો બનારસ હિંદુ યુનિવર્સિટીના ઉદ્દઘાટન નિમિત્તે વારાણસીમાં ત્યાં એમણે પોતાને જે કંઈ સાચું લાગતું હતું તે તડ ને ક્ષ્ બાપામાં કહી દીધું. સ્થાપિત હિતો અને અંગ્રેજોની ઘાકમાં જીવનારા ધનકુબેરો તથા રાજા મહારાજાઓને એમનું ભાષણ નહોતું ગમતું પરંતુ એ પવિત્ર ભૂમિમાં જ બેસિસ્ટ ગાંધીનું રાષ્ટ્રીય નેતામાં રૂપાંતરણ થયું. એ બધી ભૂલી-બિસરી યાદોને ગાંધીના સ્વદેશાગમની શતાબ્દીએ સંભારતાં સોમચિત થઈ જવાય એવું છે. જરા વિચારી જુઓ : ખે ગાંધીજી દક્ષિણ આફ્રિકાથી પાછા ફર્યા બાદ કોચરબ અને સાબરમતીમાં આશ્રમ સ્થાપીને ન રહ્યા હોત તો ભારતની આઝાદીની ચળવળ કઈ દિશામાં ફંટાઈ હોત? વડાપ્રધાન નરેન્દ્રભાઈ મોદીએ ગાંધીના સ્વદેશાગમની એ ઐતિહાસિક તિથિની પરંપરાગત ઉજવણી દિલ્હીને બદલે અમદાવાદ-ગાંધીનગર ખાતે યોજાવે ગાંધીનું ગુજરાતની પ્રજાનું અને ઘરતીનું ઝાહ ઉતારવાનો જ પ્રયાસ કર્યો છે. મહાત્મા મંદિર ખાતે 'સોલ્ટ માર્શ્' - દાંડી કુટીરનું અદ્ભુત મ્યુઝિયમ એ ગાંધીજીવનનું વિશિષ્ટ દસ્તાવેજીકરણ છે, જે આપણા એનઆરઆઈ સ્વજનો અને ગુજરાતની નવી પેઢી માટે સાચા અર્થમાં દીવાદાંડી સમાન બની રહેશે. વરસોવરસ વાર્ષિક પર્વ ઉજવતા પાટનગર ગાંધીનગરના આંગણે આવો ભવ્ય મહોત્સવ કદાચ પહેલી જ વાર યોજાઈ રહ્યો છે. 'વાર્ષિક' સાથે સાંકળીને આ પર્વને વધુ ઉજમાળું બનાવવા માટે રાજ્યના મહિલા મુખ્યમંત્રી શ્રીમતી આનંદીબેન પટેલથી લઈ ભારતના વિદેશમંત્રી શ્રીમતી સુષમા સ્વરાજ સહિતની ઠક્તીઓને ભારે જહેમત ઉઠાવી છે. ગાંધીજીને પ્રિય એવો 'સ્વચ્છતા'નો સંદેશ જ્યારે આધુનિક ટેકનોલોજીના ખલે ચડીને વૈજ્ઞિક પ્રજાને ગુજરાતમાં રોકાણ કરવા - 'મેક ઈન ઈન્ડિયા'ના ગાંધી પ્રેરિત 'સ્વદેશી' મંત્રને સાર્થક કરવા પ્રેરે, ત્યારે એની ઉજવણી પાછળ થયેલ અદભૂત ઇતિહાસી રોલનાં રોલાની જરૂર પડે? ગાંધીમૂલ્યોને વર્તમાન સંદર્ભે મૂલવવાની વિચક્ષણ વડાપ્રધાનની રાજનીતિ સાથે મતભેદ હોઈ શકે, પરંતુ વિશ્વ આખું જેમની વિચારસંપદાથી અંજાયું છે એવા મહામાનવના પ્રદાન વિશે આપણી જ નવી પેઢી કે આપણા જ વિદેશવાસી સ્વજનો માહિતગાર બને અને ગુજરાત તથા ભારતની ગરિમાને મૂલ્યબોધ સમજે, તે પણ એટલું જ જરૂરી છે. નરેન્દ્ર મોદીએ ભારતની વેટે-વિખેર શક્તિને સંગઠિત કરી વિશ્વને ગાંધી રીઝ્યા માર્ગે વળવાની ઠાકલ કરી છે. આ પાવન પ્રસંગે આપણે સૌ રાષ્ટ્રપિતાના સ્વપ્નનું સાચું 'સ્વદેશી' - 'ગ્રામરાજ' અને 'રામરાજ્ય' સ્થાપવા માટે એમના જ આશીર્વાદ ચારીએ.

શાળાએ અચાનક રજા રદ કરી અને સોશયલ મીડીયાએ બાળકોને હાજર કર્યા

પોલીસની રસ્તાઓ બંધ કરવાની જાહેરાતના પગલે હિલવુડ્ઝ શાળામાં ૧૬મી સુધી બાળકોને રજા જણાવાઈ હતી : રસ્તા ચાલુ રહેતા શાળા ચાલુ રાખવાની સૂચના બાળકોએ વોટ્સએપ દ્વારા શેર કરી ૧૦૦ ટકા હાજરીથી શિક્ષકોને ચોંકાવ્યા

ગાંધીનગર, તા. ૮
ગાંધીનગરમાં યોજાઈ રહેલ વાયબ્રન્ટ પ્રદર્શન થકી વિશ્વને ગુજરાતના અસ્મિતા અને તેના પાટનગરની ક્ષમતાનો પરિચય થઈ રહ્યો છે. આ ઉત્સવને પગલે નગરમાં શાળાઓમાં સંચાલકોને ભારે અસમંજસની પરિસ્થિતિ પેદા થવા પામી છે. જો કે આ પરિસ્થિતિમાં સોશયલ મીડીયા આ સંચાલકોની મદદ આવી રહ્યું છે. ગાંધીનગરની હિલવુડ્ઝ નામની શાળામાં પ્રવાસી ભારતીય દિવસ અને વાયબ્રન્ટ સમિટના પગલે પોલીસ અને તંત્ર દ્વારા વિવિધ રોડ રસ્તાઓ બંધ કરવાની અને રીક્ષા-ટેક્ષી સહિતના વાહનો પછા બંધ કરાશે તેવી જાહેરાતના અહેવાલોને કારણે વિદ્યાર્થીઓને મુશ્કેલી ના પડે તેમજ વિદ્યાર્થીઓએ જાતે જ વોટ્સએપ પર શેર કરી ૧૦૦ ટકા હાજરી દ્વારા સંચાલકોને પણ આશ્ચર્યમાં મુકી દીધા હતા.

સોશયલ મીડીયાનો જોડકારાત્મક ઉપયોગ કરવામાં આવે તો કેટલું ઉપયોગી નિવડી શકે તેનું આ ઉદાહરણ આજે જોવા મળ્યું હતું. હિલવુડ્ઝ શાળામાં બાળકોને 'હવે તા. ૧૬મી જાન્યુઆરીએ જ સ્કૂલમાં આવજો' તેવી મૌખિક સૂચના ગત શનિવારે જ આપી દેવાઈ હતી. આ સૂચના પાછળ નગરમાં ચાલી રહેલા પ્રવાસી ભારતીય દિવસ અને વાયબ્રન્ટ સમિટના પગલે પોલીસ અને તંત્ર દ્વારા વિવિધ રોડ રસ્તાઓ બંધ કરવાની અને રીક્ષા-ટેક્ષી સહિતના વાહનો પછા બંધ કરાશે તેવી જાહેરાતના અહેવાલોને કારણે વિદ્યાર્થીઓને મુશ્કેલી ના પડે તેમજ વિદ્યાર્થીઓએ જાતે જ વોટ્સએપ પર શેર કરી ૧૦૦ ટકા હાજરી દ્વારા સંચાલકોને પણ આશ્ચર્યમાં મુકી દીધા હતા.

રાજ્યકક્ષાની કરાટે સ્પર્ધામાં ગાંધીનગરને ૧૪ સુવર્ણચંદ્રક

ગાંધીનગર, તા. ૮
ઓલ ઈન્ડિયા વાર્ષિક કરાટે- ડો એસોસિએશનની ગુજરાત બ્રાન્ચ દ્વારા વાર્ષિક કરાટે-ડો અકેડમી, ગુજરાતનાં સહયોગથી ગાંધીનગરમાં રાજ્ય કક્ષાની કરાટે સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. સ્પોર્ટ્સ ટેકનિકલ ડાયરેક્ટર શિહાન શ્રી અરવિંદભાઈ રાણાના માર્ગદર્શનમાં કરવામાં આવ્યું હતું. સ્પર્ધાની આયોજન સમિતિનાં ચેરમેન તરીકે સેનસાઈ શ્રી ગોરંગભાઈ રાણા સેક્રેટરી તરીકે સેનસાઈ શ્રી જિગ્નેશ ઠક્કરે સેવાઓ પ્રદાન કરી હતી. આ

મળીને કુલ ૫૭ મેડલ્સ સાથે દિવસ સ્થાને રહી હતી. જ્યારે ગત વર્ષે રનસ-અપ રહેલી પોરબંદરની ટીમ આ વર્ષે તૃતીય સ્થાને રહી હતી. અત્રે એ ઉલ્લેખનીય છે કે ગાંધીનગરની રનસ-અપ રહેલી ટીમને સેનસાઈ શ્રી ગોરંગભાઈ રાણા, ખેલાડીઓની ફાઈનલ ફાઈટ્સ રમાડવામાં આવી હતી. અત્યંત રોમાંચક અને ઉત્સાહભર્યાં વાતાવરણ વચ્ચે યોજાઈ આ અંતિમ ફાઈટ્સ જોઈ ઉપસ્થિત વાલીજાણ તથા મંચસ્થ મહાનુભાવો પૂલ પ્રભાવિત થયા હતા. સ્પર્ધાના સમાપન પ્રસંગે કરાટે એસોસિએશનનાં ચેરમેન શિહાન શ્રી રાજેશભાઈ અગ્રવાલ, ટેકનિકલ ડાયરેક્ટર શિહાન શ્રી અરવિંદભાઈ રાણા, સંરક્ષક શ્રી જગતભાઈ કારાણી, સાઈનાં પ્રશિક્ષક કેન્દ્રનાં પ્રભારી શ્રી એસ. એમ. ધુમલ તથા બેડમીન્ટનનાં ચીફ કોચ શ્રી દિનેશભાઈ બડમલીયા વગેરે મંચસ્થ મહાનુભાવોના વરદ હસ્તે વિજેતા ખેલાડીઓને મેડલ્સ વિજેતા ટીમને તથા રનસ-અપ ટીમને ટ્રોફી એનાયત કરવામાં આવી હતી. સમાપન સમારોહનું સફળ સંચાલન સિનીયર કોચ સેનસાઈ શ્રી વિશાલભાઈ મિસ્ત્રી તથા સેનસાઈ શ્રી હિરેનભાઈ માંકડ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રસંગે અકેડમીનાં ભૂતપૂર્વ બ્લેક બેલ્ટ નિષ્ણાત વિદ્યાર્થીઓએ પણ ઉપસ્થિત રહી સ્પર્ધાને માણી હતી. મંચસ્થ મહાનુભાવોના હસ્તે ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનું સન્માન પણ કરવામાં આવ્યું હતું.

ઓથોરિટી ઓફ ઈન્ડિયાનાં મહત્વીરપદ ડોલમાં યોજાયેલી આ સ્પર્ધામાં ૧૦ જિલ્લાનાં ૪૮૮ યુનુંદા ખેલાડીઓએ ભાગ લીધો હતો. સમગ્ર સ્પર્ધાનું સફળ સંચાલન સિલ્વર મેડલ્સ તથા ૨૮ બ્રોન્ઝ મેડલ્સ

જ્યારે સેક્ટર-૨૦માં હતી તે વર્ષે શાળાના ધોરણ-૧ ૧માં અભ્યાસ કરતાં વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓએ નવા વર્ષ નિમિત્તે તાજેતરમાં કરી ૪૨ વર્ષ પછી મળીને તેમની જીવન સંધ્યાને કાર્યક્રમનું સંકલન અને આયોજનમાં નિવૃત્ત સંયુક્ત સચિવ મુકેશ વેદ, આ પ્રસંગે વિદ્યાર્થી વિદ્યાર્થીનીઓએ તેમના ગુરૂજનોને વિદ્યાર્થીઓએ તેમના ગુરૂજનોને પછા યાદ કરીને સામેલ કર્યા હતા અને તેમની સાથે જીવન સફળતા પ્રસંગોને માણ્યા હતા. આ અદ્ભુત મિલનમાં જહેમત ઉઠાવી હતી.

સેન્ટ ઝેવિયર્સમાં ૧૯૭૨માં ધો. ૧૧ માં ભણેલા વિદ્યાર્થીઓ ૪૨ વર્ષે ફરી મળ્યા શાળા કેમ્પસમાં યોજાયેલા આ મિલનમાં ૭૫ થી વધુ વર્ષની જેફ આયુ ધરાવતા ગુરૂજનોને પણ નિમંત્ર્યા : ભૂતકાળના સંસ્મરણો અને જીવન સફરના પ્રસંગો તાજા કરી ભાવુક બન્યા

ગાંધીનગર, તા. ૮
૭૫ વર્ષથી વધુ જેફ વયના ગુરૂજનો ગાંધીનગરની સેન્ટ ઝેવિયર્સ જેમાં કુંદનબેન દવે, ઉષાબેન બુચ, હાઈસ્કૂલ અને ૧૯૭૨ની સાલમાં શૈલેષ પંડ્યા, નટુભાઈ પટેલ, ડાબી સાહેબ, એ.સી. વ્યાસ અને પરમાર સાહેબ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. આ પ્રસંગે શાળાના આચાર્ય ફાવર હેક્ટર પીન્ટોએ સે. ૮માં શાળાના કેમ્પસમાં યોજવા પ્રેરિત કર્યા હતા અને આ કાર્યક્રમનું સંકલન અને આયોજનમાં નિવૃત્ત સંયુક્ત સચિવ મુકેશ વેદ, પરાશર સુડીવાળા, સુનિલ પરીખ, ભરત કંથારિયાએ કર્યું હતું. તેમજ મીના વરછરાજાની એ તમામ સહઅધ્યાપીઓને એકત્ર કરવા જહેમત ઉઠાવી હતી.

શનિવારે હીરામણી મીડિયા એજ્યુકેશન ઈનસ્ટીટ્યુટનો પદવીદાન સમારંભ યોજાશે ગાંધીનગર, તા. ૮
ગાંધીનગર સરખેજ હાઈવે પર આવેલ હીરામણી ઈન્સ્ટીટ્યુટ ઓફ મીડિયા એજ્યુકેશન એન્ડ રિસર્ચનો ચોથો પદવીદાન સમારંભ તા. ૧૦મી જાન્યુઆરી શનિવારે સવારે ૧૦:૩૦ વાગે યોજાશે. આ સમારંભ ગુજરાત યુનિવર્સિટીના કુલપતિ ડૉ. એમ. એન. પટેલના મુખ્ય મહેમાન પદે યોજાશે. આ પદવીદાન સમારંભમાં જનસહાયક ટ્રસ્ટના પ્રમુખ નરહરિભાઈ અમીન ઉપસ્થિત રહેશે. આ સમારંભ સંસ્થાના કેમ્પસમાં આવેલ હીરામણી કોન્ફરન્સ હોલ ખાતે યોજાશે. જેમાં ૨૬ વિદ્યાર્થીઓને ડોસ્

ટ્યુકડી જાહેર ખબર
દર ગુરુવારે-રવિવારે
ગાંધીનગર સમાચાર
ફોન : ૨૩૨૨૨૫૭૧

મોબાઇલ અને ગેઝેટ્સની માયાજાળમાં ખોવાયેલી નવી પેઢી તો 'ભારતીયતા'થી જોજનો દૂર થતી જાય છે, એને બચાવવી જરૂરી છે, એ શિક્ષણ જ કરી શકશે

આપણો... મનુષ્યનો સ્વભાવ છે કે આપણે સતત ઈષ્ટ તત્વની અભીપ્સા સેવતા હોઈએ છીએ. કંઈક સારું વિચારવું, સત્યને શોધવું ને પામવું અને, ઈચ્છિત અને સુવિચારિત લક્ષ્ય સુધી પહોંચવું એ પ્રગતિમાંથી મનુષ્યોની જીવવાની શૈલી રહી છે.
હું ઉલ્લાં ૫૦ વર્ષથી સમાજશાસ્ત્રમુખ જીવન જીવી રહ્યો છું. ભારતીય જનજીવનના પ્રવાહના અનેક વળાંકો મેં જોયા છે. જનજીવનમાં વપરાતા કેટલાક શબ્દોમાં બહુચર્ચિત શબ્દો છે. - પ્રગતિ અને વિકાસ. પ્રગતિ કરવી એટલે શું? અને વિકાસ કરવો એટલે શું? એ વાત મોટા ભાગનો જનસમાજ સારી પેઠે સમજી શકતો નથી એવું લાગ્યા કરે છે. આવા શબ્દોના સાચા હાર્દને સમજી શકવાને કારણે જીવનની દિશા ખોટી પકડાય છે. કેટલાક લોકો ભૌતિક વિકાસને... વૈભવને પ્રગતિ માની ગળે લગાડે છે. વિદેશી જીવનશૈલીનું અંધધું અનુકરણ કરી નિજાનંદ માણે છે. એવા લોકોનો સમાજ-ઘટકો સાથે જીવંત સંપર્ક નથી રહેતો. એમની રહેણીકરણી, વિચારશૈલી, જીવનશૈલી સ્વેચ્છી બનતી જાય છે. 'સર્વ' નામના વિષયનું કોઈ જ મહત્ત્વ એમને હોતું નથી. પરિણામ એ નીપજ છે કે સમાજનું એક અંગ હોવા છતાં વિચ્છિન્ન બને છે. પોતાની આજુબાજુ રહેતા લોકો કે જીવોની એમને પરવા હોતી નથી. આ કંઈ એકાત્મભાવ નથી, સ્વાર્થવૃત્તિ છે. એમનો ભારતીયતા સાથેનો નાતો રહેતો નથી. Modernisationના પગલે તેમનું Westernisation થઈ જાય છે.
મારે જે કહેવું છે તે એ કે પ્રત્યેક ભારતીયમાં ભારતીયતા ભારોભાર હોવી ઘટે. ભારતની માટીની મહેક એમના વ્યક્તિત્વમાં વણાઈ જવી જોઈએ. આપણું રાષ્ટ્ર ભારત છે. તેથી ભારતીયતાનો ભાવ વિકસવો એનો અર્થ છે. રાષ્ટ્રીયતાનો ભાવ વિકસવો. આવું થાય તો રાષ્ટ્ર સમર્થ બને. ભારતમાં જીવતી પ્રત્યેક વ્યક્તિ ભારતની દિલથી ચાહે, એના હિતનો જ વિચાર હંમેશાં કરે અને પોતાની સર્વ કૃતિ આ દેશની સંસ્કૃતિને સંવર્ધિત કરવા માટે સમર્પ તો ભારત સમગ્ર વિશ્વના રાષ્ટ્રોની માલિકાનું એક ઝળહળતું મોતી બને.
આવું ત્યારે જ સંભવ છે કે આપણા પરિવારો બાળકોને ગળથૂંમમાં જ ભારતીયતાનું પીયુષ પાય, આપણા શિક્ષણમાંથી ડગલે ને પગલે ભારતીય સત્ત્વ-તત્ત્વ અભિવ્યક્ત થાય.
અને તેથી શિક્ષણમાં ભારતીય ચિંતન આવશ્યક છે. અનિવાર્ય છે. ભારતના પ્રત્યેક શિક્ષણવિદ માટે એ પ્રાથમિકતાનો વિષય બનવો જોઈએ. શિક્ષણમાં ભારતીયતાનો અર્થ એ નથી કે 'ભારત' થી ઉપર ઉઠીને કંઈ ન

વિચારવું. વાસ્તવમાં 'ભારત' માંથી પ્રસ્કુટિત થયેલું જ્ઞાન તો અતિ વ્યાપક, વિશાળ અને વૈશ્વિક છે. સમગ્ર વિશ્વના હિતમાં છે.
ભારતે 'ભારતીયતા'માં કેટલી બધી વૈશ્વિકતા અને સમગ્રતા સમાવી છે એ કેટલાંક સૂત્રોથી સમજાશે-
વસુદેવ કુટુંબકમ - આખી વસુધા એક કુટુંબ છે.
કુળજનો વિશ્વમાર્થમ - સમગ્ર વિશ્વને એ મને સુસંસ્કૃત બનાવીશું.
પ્રદીયેમ જગતસર્વમ - અમે આખા જગતને અજવાળીશું.
આત્મવત્ સર્વભુતેષુ - પ્રત્યેકમાં સમાન આત્મતત્ત્વ સમાયેલું છે.
અહમ્ બ્રહ્માસ્મિ તત્ત્વમસિ - મારામાં બ્રહ્મતત્ત્વ છે, તે જ તારામાં પણ છે.
સર્વડપિ સુખિન સન્તુ - જગતના સર્વ જીવો સુખી થાઓ.
આપણા શિક્ષણમાં આવું બહું શીખવવાથી આપણા વિદ્યાર્થીઓની વ્યાપકતા વધે કે સંકુચિતતા જન્મે ? પણ, Global ની દોડમાં Local સાવ ભુલી ગયા. તેથી મારૂ સ્પષ્ટ પાલો એવું માનવું છે કે શિક્ષણમાં ભારતીયતાનો આવિષ્કાર કર્યા વિના, એ તત્ત્વને સમાવ્યા વિના પ્રગતિ, વિકાસ કે વૈભવ શક્ય જ નથી.
વૈભવની વ્યાખ્યા કરવાનો થોડો પ્રયત્ન કરું.
વૈભવ એટલે -
સ્વસ્થ સમાજજીવન સંસ્કારોની ઉંચાઈ
ભારતીય જીવનમૂલ્યોનું જતન
સહઅસ્તિત્વ અને સહિષ્ણુતાની સમજ વ્યક્તિ નહી, સમિષ્ટનો વિચાર જ્ઞાન-વિજ્ઞાનનો વૈભવ કલા-સાહિત્યનો વૈભવ ભારતને આવા વૈભવથી વૈભવસંપન્ન કરવું હોય તો શિક્ષણને ભારતીયતાના રંગે રંગવું જોઈએ. આ તબક્કે મને શિક્ષણના માધ્યમથી ત્રણ અપેક્ષાઓ વ્યક્ત કરવાનું મન થાય છે.
શિક્ષણ એવું હોવું જોઈએ કે જેનાથી-

(૧) વ્યક્તિનું ચારિત્ર્ય નિર્માણ થાય.
(૨) સમાજ અને રાષ્ટ્રનું આવશ્યકતાઓની પૂર્તિ થાય.
(૩) આંતરરાષ્ટ્રીય પડકારોનો સામનો કરવાનું સામર્થ્ય જન્મે.
ભારતનો... ભારતીય સંસ્કૃતિનો પ્રાણ અધ્યાત્મ છે. સમગ્ર વિશ્વમાં એ આપણી ઓળખ છે. ઈંગ્લેન્ડના એક વખતના વડાપ્રધાન માર્ગારેટ થેચરે એક વાર ઉચ્ચાર્યું હતું કે ભારતીયતામાં સમગ્ર વિશ્વને માર્ગદર્શન આપવાનું સામર્થ્ય છે. તેથી હે ભારતીયો! તમે તમારી ઓળખ ટકાવી રાખજો.
આવી કેટલીયે વાતો ભારત માટે વિદેશી મહાનુભાવો કરતા રહ્યા છે... પણ, આપણને ઓળખવા કે ઠંઢોળવા માગતા નથી. Journey Within કરવાની જરૂર છે.
પ્રત્યેક રાષ્ટ્ર પોતાની ઓળખ, વિશેષતા અને લાક્ષણિકતાને ટકાવી રાખવા સજાગ, તત્પર અને સક્રિય છે. આપણમાં આ ખૂટે છે.
ઈંગ્લેન્ડનો એક વિદ્વાન ભારતીય વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ એવું કહે કે, "We teach England first and then English!"
આ વાક્ય ઈંગ્લેન્ડની પોતપણાની ઓળખ માટેની ખુમારી દર્શાવે છે. એવું સાંભળીનેય આપણને એમ ન થાય કે આપણે ભારતીયોને ભારતીયતા શીખવીએ ? આપણે તો -
We will teach English first and Bharat never!
નો પથ અપનાવીએ ભટકી રહ્યા છીએ...
સમજવું નથી કે આપણને થયું છે શું? આપણે તો જગતને કહેતા હતા કે અમે સિંહશાવક છીએ... સિંહના દાંત ગણતા ભરતના 'ભારત' ના મહાન વંશજો છીએ. ક્યાં ગયું આ સિંહત્ત્વ? આપણે શિયાળવાંઓની જેમ શીદને જીવી રહ્યા છીએ? આપણે તો કહેતા વયમ અમૃતમ્સ્ય પુના ! આ અમૃત ક્યાં અદશ્ય થઈ ગયું? મને તો લાગે છે કે પેપ્સી-કોલાના પીણામાં ભળીને વિષ બનીને એ આપણી સમગ્રતામાં ફેલાઈ ગયું!
ખોળિયું ભારતીય, આત્મા વિદેશી કપડાં વિદેશી,

ચિંતન શિક્ષણમાં ભારતીયતાનો આવિર્ભાવ
હર્ષદ પ્ર. શાહ

જીવનશૈલી વિદેશી.
કંઈ જ ભારતીય ન બચાવી રાખવામાં આપણે કયું ગૌરવ અનુભવીએ છીએ? ક્યાં ગયું આપણું આત્મગૌરવ અને રાષ્ટ્રગૌરવ? આપણા આવા અબુધબણને જોઈને વિદેશીઓ મૂઢમૂં હસતા હશે, આનંદ પામતા હશે. એમને તો મોકળું મેદાન મળ્યું. ભટકેલા ભારતીયોને વિશાળ બજાર મળ્યું. ભારત શું ધર્મશાળા છે કે જગતભરનાં સર્વ અનિષ્ટો અહીં આશ્રય પામે?
આપણને ન તો સ્વનું ગૌરવ છે, ન સ્વભાષાનું ગૌરવ છે કે ન તો આપણા મહાન વારસાનું ગૌરવ છે.
મોબાઈલ અને ગેઝેટ્સની માયાજાળમાં ખોવાયેલી નવી પેઢી તો 'ભારતીયતા'થી જોજનો દૂર થતી જાય છે. એને બચાવવી જરૂરી છે. એ શિક્ષણ જ કરી શકશે. શિક્ષણ તો જ કરી શકશે જો એમાં ભારતીયતાનો આવિર્ભાવ થાય.
શિક્ષણમાં ભારતીયતાનો આવિર્ભાવ શી રીતે કરી શકાય? આ કહ્યા એના રસ્તા -
● જ્યાં સુધી સંભવ હોય ત્યાં સુધી શિક્ષણ માતૃભાષામાં આપવું, પ્રાથમિક શિક્ષણ તો અનિવાર્યપણે.
● 'ભારતીય સંસ્કૃતિ' વિષય પાઠ્યપુસ્તકનો અનિવાર્ય હિસ્સો બને, ● વિદેશી ઈતિહાસ પાનેપાનાં ભરીને શીખવવાને બદલે ભારતનો ગૌરવવંતો ઈતિહાસ શીખવવો.
● ભારતીય ઋષિ-વિજ્ઞાનીઓ, સંતો, શૂરવીરો, ક્રાંતિકારી અને ચિંતકોનો વિસ્તૃત પરિચય પાઠ્યપુસ્તક દ્વારા કરાવવો.
● વિદેશીઓનું અનુકરણ કરીને અત્યારે આપણે ફાઈવ સ્ટાર સ્કૂલો, અદ્યતન વ્યવસ્થાઓ અને સ્માર્ટ ક્લાસીસમાં નવી પેઢીને ઉછેરી રહ્યાં છીએ. તેની સાથે એને Open University માં ભણાવવાનો વિચાર પણ કરવો જોઈએ.
● શિક્ષણનું કેન્દ્રબિંદુ રાષ્ટ્ર હોવું જોઈએ. રાષ્ટ્રભક્તિ નિર્માણ ન કરી શકે એ શિક્ષણ વ્યર્થ છે. એને ત્યાગવું જોઈએ.
● વ્યક્તિગત ચારિત્ર્ય અને રાષ્ટ્રીય ચારિત્ર્ય એક સિક્કાની બે બાજુ જેવા છે, એકબીજા વિના અધૂરા છે. એ બંનેનું નિર્માણ થઈ શકે એવું શિક્ષણ ઘડવું. કામ અધરું છે. 'સ્વ'ની ઓળખ મેળવવી સૌથી અધરું છે. પણ એ કરવું જ પડશે. એના વિના આપણું ભારતનું અસ્તિત્વ સંભવ નથી. પુરુષાર્થ આદરીએ.